

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8C/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204195
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8517204195.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcov: 2/ K. O., nar. XX.X.XXXX, A. XXX, XXX 31 A., občan SR, 3/ A. X., nar. XX.XX.XXXX, A. 206, XXX XX A., občan SR, 4/ Z. X., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX, XXX XX A., občan SR, 5/ Z. E., nar. XX.X.XXXX, U. XX, XXX 01 D., občan SR, 6/ N. K., nar. XX.X.XXXX, R. F. XX, 059 60 R. F., občan SR, 7/ M. K., nar. XX.X.XXXX, D. XXX, XXX 01 D., občan SR, 8/ Z. E., nar. XX.XX.XXXX, Z. XX, XXX XX K. R., občan SR, 9/ Z. E., nar. XX.X.XXXX, X. XX, XXX XX X., občan SR, 10/ D. E., nar. X.X.XXXX, M. XX, XXX XX K. C., občan SR, 11/ A. E.ová, nar. XX.X.XXXX, D. XXX, XXX XX D., občan SR, 12/ B. E., nar. XX.X.XXXX, X. XX, XXX XX X., občan SR, žalobcovia v 2. - 12. rade právne zastúpení: JUDr. Marta Konkoľová, advokátka, Jarmočná 79, XXX XX K. R. proti žalovaným: 1/ A. E., nar. XX.X.XXXX, E. XXX, XXX 22 Z. nad S., občan SR, 2/ A. E., nar. XX.X.XXXX, A. XX, XXX XX A., občan SR, 3/ A. K., nar. XX.XX.XXXX, L. XXXX/XX, XXX XX C. - Q., občan SR, 4/ Mgr. K. A., nar. XX.X.XXXX, D. XXXX/X, XXX XX C. - M., občan SR, 5/ Z. K., nar. X.X.XXXX, L. XXXX/XX, XXX XX C. - Q., občan SR, 6/ A. K., nar. XX.X.XXXX, L. XXXX/XX, XXX XX C. - Q., občan SR, 7/ Z. E., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX/X, XXX XX K. R., občan SR, 8/ M. E., nar. XX.XX.XXXX, E. XXXX/X, XXX XX D., občan SR, žalovaní v 2. - 8. rade zastúpení splnomocnencom, žalovaným v 1. rade, 9/ B. M., nar. X.X.XXXX, A. XX, XXX XX A., občan SR, v konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalobcovia sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným v 1. až 8. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd n e p r i z n á v a žalovanej v 9. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodní žalobcovia v 1. - 12. rade (teda vrátane pôvodnej žalobkyne v 1. rade B. M.) sa podanou žalobou domáhali pôvodne voči žalovaným v 1. - 8. rade určenia, že nehnuteľnosti špecifikované v petite žaloby (ďalej aj „sporné nehnuteľnosti“) a zapísané na listoch vlastníctva (ďalej aj „LV“) č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX v k.ú. Z. nad S. patria do dedičstva po zomrelom V. E., nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX (ďalej aj „porúčiteľ“).

2. Svoju žalobu odôvodnili tým, že V. E., narodený XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX. Aj napriek skutočnosti, že zomrel v A. dňa XX.XX.XXXX, do dnešného dňa po jeho majetku neprebehlo dedičské konanie. resp. nedošlo k zmene zápisu v osobe vlastníka predmetného majetku z porúčiteľa na jeho právnych nástupcov. Podľa § 859 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník /ďalej ako „Občiansky zákonník“/ sa pri dedení použije právo platné v deň smrti porúčiteľa: ak však bol závet

zriadený pred 1. aprílom 1964. posudzuje sa jeho platnosť podľa doterajších predpisov. Prvý zákon novovzniknutej Česko - Slovenskej republiky (ČSR) 28. októbra 1918 č. 11 Zb. stanovil v článkoch II. a III., že všetky doterajšie zemské a ríšske zákony zostávajú v platnosti. Týmto zákonom recipovala ČSR právny poriadok rakúsky a uhorský, a to tak, že na území kedysi rakúskom - teda v Čechách, na Morave a v Sliezku - platilo bývalé právo rakúske a na území kedysi uhorskom bývalé právo uhorské. Podľa uhorského dedičského práva platil tzv. delačný princíp, dochádzalo k prechodu pozostalosti na dediča ipso iure, t. j. dedič nadobúdal dedičstvo smrťou poručiteľa priamo zo zákona bez akéhokoľvek svojho ďalšieho pričinenia. Vychádzajúc z právnej úpravy platnej v deň smrti poručiteľa, obsiahnutej v článku 9 Dočasných súdnych pravidiel judexkuriálnej konferencie z roku 1861, ak neexistoval platný závet, staršie právo uhorské rozoznávalo dva prípady zákonnej postupnosti, a to pre prípad, že poručiteľ zanechal potomkov a pre prípad, že potomkov nemá. V prípade ak poručiteľ zanechal potomkov, dedili potomkovia poručiteľa, a to každý rovným dielom.

Po V. E. neexistuje platný závet, pričom po ňom ostali deti, a to Z. K., N. E., B. E. a A. E.. Zo všetkého uvedeného je zrejmé, že právni nástupcovia V.a E. nadobudli majetok poručiteľa dňom jeho úmrtia. Títo však zomreli a aj po nich ostali potomkovia.

Po dcére V.a E.a, Z. K., rod. E.ovej, nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A. XX, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, prichádza do úvahy ako dedič zo zákona v I. skupine jediný potomok, a to žalobkyňa v 1. rade.

Po synovi V.a E.a, N.ovi E.. ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX, prichádzajú do úvahy dedičia zo zákona v I. skupine, a to jeho deti - žalobcovia v 9. a 10. rade a manželka - žalobkyňa v 12. rade.

Po synovi V.a E.a, A.ovi E., prichádzajú do úvahy dedičia zo zákona v I. skupine, teda jeho deti - žalovaný v 2.rade; A. X., rod. E.ová, nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A. XXX, ktorá je tiež nebohá a po ktorej ostali deti, a to žalobcovia v 2. až 4. rade; P. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A. XXX, ktorý zomrel slobodný a bezdetný a Z. K., rod. E.ová, nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. XXXX/XX, C. - Q., ktorá taktiež zomrela a po ktorej ostali deti, a to žalovaní v 3. až 5. rade, a jej manžel, žalovaný v 6. rade.

Po synovi V.a E.a, B. E., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, prichádzajú do úvahy dedičia zo zákona v I. skupine, a to jeho deti - žalobcovia v 5. až 8. rade, manželka B. E.a, žalobkyňa v 11. rade a N. E., nar. XX.XX.XXXX, po ktorom ostali deti, a to žalovaní v 7. a 8. rade.

Žalovaní v 2. až v 8. rade vystupujú na strane žalovaných vzhľadom k tomu, že neboli ochotní vystupovať na strane žalobcov a z dôvodu núteného procesného spoločenstva v zmysle § 78 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok musia byť účastníkmi predmetného konania, pričom žalobcovia poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14. marca 2011 sp. zn. 3 Cdo 222/2010.

Poručiteľ bol v deň smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na PKV č. 34, 135, 139 v k. ú. Z. nad S.. Žalovaný v I. rade bol však k nehnuteľnostiam vo vlastníctve pozostalého v rámci ROEP zapísaný ako vlastník, pričom však bol zapísaný aj k takým, ktoré nikdy neužíval a užívali ich právni predchodcovia žalobcov. Nehnuteľnosti, ktoré v rámci ROEP vydržal žalovaný v 1. rade, vydržal neoprávnené, ako aj nesprávnym postupom správneho orgánu, vtedy Správy katastra v Starej Ľubovni, ktorý ich žalovanému v I. rade zapísal na LV č. XXX pod C na LV č. XXX pod C na LV č. XXX pod C na LV č. XXX pod C na LV č. XXX pod C na LV č. XXX pod B6 v k. ú. Z. nad S.. Žalobcovia ďalej namietali postup správneho orgánu konajúceho v priebehu ROEP a pri vydávaní rozhodnutí o nadobudnutí vlastníctva v prospech žalovaného v 1. rade, ktoré neboli zrušené ani na základe podaného protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni proti rozhodnutiam Vy 013/05/MN-6, Vy 014/05/MN-6. Vy 015/05/MN-6.

Ďalej vyslovili názor, že k vzniku vlastníckeho práva žalovaného vydržaním k sporným nehnuteľnostiam nemohlo dôjsť ani z dôvodu, že neboli splnené podmienky v zmysle § 134 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, a to jednak preto, že sporné nehnuteľnosti nikdy neužíval a neužívali ich ani jeho právni predchodcovia, jednak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade nemohol byť ani dobromyseľný, že mu sporné nehnuteľnosti patria, pretože neexistuje právny titul, ktorý by mohol vyvolať u žalovaného v 1. rade presvedčenie, že je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností a jednak pre absenciu 10 ročnej doby, počas ktorej by sporné nehnuteľnosti užíval. Naopak existujú listiny potvrdzujúce vlastnícke právo v prospech V.a E.a. Ohľadom dobromyseľnosti vychádzajúcej z existencie titulu, ktorá mohla vyvolať v nadobúdateľovi dobrú vieru, poukázali žalobcovia na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

Keďže ako oprávnený vlastník nie je v katastri nehnuteľností vedený V. E., resp. jeho právni nástupcovia, nemôžu ani využívať oprávnenia, ktoré im zákonne ako vlastníkom prislúchajú. V súčasnosti tak existuje stav právnej neistoty, ktorý sa nepodarilo ani vzájomnými rokovaniami strán sporu odstrániť pre neprístupný postoj žalovaného v I. rade. Žalobcovia sa preto obrátili na súd, aby vo veci konal a rozhodol,

príčom z vyššie uvedeného je podľa nich nepochybné, že na určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam majú eminentný naliehavý právny záujem.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojili žalobcovia k žalobe ako dôkazy potvrdenie Úradu pravoslávnej cirkvi zo dňa 26.4.2016, rodný list V.usa E.a vystavený matričným úradom v Levoči dňa 17.12.2009, rodný list Z. E.ovej (po vydaji K. - pozn. súdu) zo dňa XX.X.XXXX, sobášny list Z. K., rod. E.ovej, osvedčenie o dedičstve vydané notárom JUDr. Darinou Ščensnou, sp. zn. 1 D/47/2009, Dnot 32/09 zo dňa 10.11.2009, úmrtný list N.a E.a, prvé strany osvedčenií o dedičstve vydaných notárom JUDr. Helenou Gočovou, sp. zn. 1 D/190/2010, Dnot 232/10 a sp. zn. 1 D/120/2006, Dnot 73/2006, rodný list A.a E.a, rodný list B. E.a, výpis z knihy úmrtí Mestského národného výboru v Prešove č. Ú.-270/1971, prvú stranu rozhodnutia Štátneho notárstva v Starej Ľubovni sp. zn. D 179/71, PKV č. 34, 135, 139 v k.ú. Z. nad S. - Kače a LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX.

4. Zároveň žalobcovia s poukazom na § 132 ods. 3 C.s.p. požiadali súd o zabezpečenie dôkazov, ktoré nie sú schopní bez našej viny priložiť, a to dedičské konania po N.ovi E., Z. K., P.ovi E. a N.ovi E. a rozhodnutia Správy katastra Stará Ľubovňa z ROEP v k.ú. Z. nad S. sp. zn. Vy 013/05/MN-6, Vy 014/05/MN-6 a Vy 015/05/MN-6. Ako dôkaz žalobcovia označili aj vyjadrenie Správy katastra zo dňa 24.04.2013, ktoré však k žalobe nepripojili.

5. Na základe výzvy súdu vykonanej uznesením zo dňa 20.2.2018 na doplnenie opisu rozhodujúcich skutočností a prípadne spresnenia petitu žaloby podľa doplnenia rozhodujúcich skutočností a po vyžiadaní rozhodnutí Správy katastra Stará Ľubovňa sp. zn. Vy 013/05/MN-6. Vy 014/05/MN-6 a Vy 015/05/MN-6 právny zástupca žalobcov doplnil a spresnil žalobu, a to jednak pokiaľ ide o dátumy úmrtí právnych nástupcov poručiťľa, ktoré v žalobe neboli uvedené alebo boli uvedené nesprávne, spresnil podiely pri nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX v k.ú. Z. nad S., pri ktorých žiada určiť, že patria do dedičstva po poručiťľovi a ďalej uviedol, že u nehnuteľností vedených na LV č. XXX, XXX, XXX a XXX v k.ú. Z. nad S. nežiada určiť, že patria do dedičstva po poručiťľovi, pretože tieto budú žalobcovia riešiť prostredníctvom opravy na Okresnom úrade, katastrálnom odbore. Doplnenie a spresnenie žaloby v časti týkajúcej sa nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, XXX, XXX a XXX v k.ú. Z. nad S. súd podľa obsahu posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby, pričom vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred jej doručením žalovaným, o čiastočnom zastavení konania súd v zmysle § 145 ods. 3 Civilného sporového poriadku (C.s.p.) nerozhodoval. Predmetom sporu teda ostali sporné nehnuteľnosti, resp. podiely k nim, zapísané na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX v k.ú. Z. nad S..

6. Žalovaní v 2., 7. a 8. rade sa vyjadrili k žalobe totožnými vyjadreniami, v ktorých vyslovili nesúhlas so žalobou. Ďalej uviedli, že ich otec im nikdy počas svojho života nehovoril o tom, že má nejaké pozemky v Mníšku nad S. a ani nikdy sa o nich nestaral a nezaujímal sa o nich. Uznali vlastnícke právo toho, kto je v katastri nehnuteľnosti zapísaný ako vlastník, pričom prejednávať dedičstvo po takom dlhom čase nepovažovali za spravodlivé voči tomu, kto sa o pozemky stará. Okrem toho nevedeli, či podaná žaloba skutočne zahrňuje všetok majetok, ktorý mohol vlastniť nebohý V.. Takisto vyjadrili pochybnosti o tom, že sa doklady pripojené k žalobe týkajú jednej a tej istej osoby. Podľa rodného listu sa mal V. E. narodiť v roku 1887 a mal zomrieť v roku 1931 ako 54-ročný, avšak od roku 1887 do roku úmrtia uplynulo len 44 rokov a nie 54, ako je to uvedené v potvrdení úradu pravoslávnej cirkevnej obce A.. Podľa nich sa nemusí jednať o rovnakú osobu. Okrem toho vyslovili názor, že majetky na Mníšku boli dávno vyporiadané medzi súrodencami a príbuznými, keď V. celý svoj život býval v A..

7. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k žalobe poukázal na to, že ide o druhú žalobu p. M. a spol., avšak v minulej žalobe žalobcovia žiadali prejednať dedičstvo po V. E., ktorý zomrel v roku 1933. Poukázal aj na konanie vedené pod sp. zn. 2C/93/2014 o určenie vlastníckeho práva vydržaním, kde je žalobcom p. N. a táto sa týka aj majetku vedenom na LV č. XXX. Ďalej uviedol, že je pravdou, že si zákonným spôsobom na uvedený majetok uplatnil nárok v rámci ROEP, časť majetku získal darovacou zmluvou. Sporné pozemky užíval jeho dedo, ktorý so svojimi príbuznými pozemky vysporiadal ešte začiatkom minulého storočia a následne tieto pozemky užíval jeho otec. Jedná sa o pozemky prevažne v extraviláne obce a tiež na jednej z parciel má postavený rodinný dom. Poukázal ďalej na to, že právna zástupkyňa JUDr. Konkoľová riešila majetok po V. E. nesprávnym postupom, bez súhlasu Slovenského pozemkového fondu, bez vyjadrenia spoluvlastníkov pre svojich klientov u JUDr. Čabru v Poprade a tento žalobcovia nežiadajú prejednať v dedičskom konaní. Ide o účelovú žalobu, ktorá nezahŕňa všetok majetok po V. E., ale len ten,

ktorý je zapísaný na jeho mene. Majetok pôvodne po V. E. je taktiež vedený na LV č. XXX., XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, k.ú. Z. nad S., v súčasnosti vedený na iné mena (pôvodne PKV 34, 135, došlo k prečíslovaniu parciel). Z predloženej žaloby podľa neho nevyplýva, že sa jedna o tú istú osobu V. E., po ktorej si uplatnil nárok v rámci ROEP, pretože v ich obci bolo zrejme viacero osôb s rovnakým menom. Rodičia jeho starého otca P. E.a a rodičia V.a E.a nie sú totožní. So žalobou v celom rozsahu nesúhlasil s tým, že považuje za potrebné v rámci vyriešenia sporu, aby súd vypočul všetkých účastníkov konania, hlavne žalobcov.

8. Na preukázanie svojich tvrdení predložil ako dôkazy notárske zápisnice spísané JUDr. Čabrom č. N 146/2014, N 409/2009, N 125/2010, N 100/2010, N 366/2013, N 590/97 s prípadnými opravnými doložkami, notársku zápisnicu spísanú JUDr. Sčensnou č. N 18/96, identifikáciu parciel zo dňa 11.6.2009, úmrtný list P. E.a, podanie Slovenského pozemkového fondu adresované Ministerstvu spravodlivosti zo dňa 13.3.2014, stavebné povolenie 4219/1962 zo dňa 11.9.1962, darovaciu zmluvu zo dňa 15.4.1964 a LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX v k.ú. Z. nad S.. Zároveň navrhol vyžiadať zo Správy katastra ako dôkaz notársku zápisnicu sp. zn. N 32/2008.

9. Právny zástupca žalovaného v 1. rade vo vyjadrení k žalobe poukázal najskôr na skutočnosť, že ak V. E. mal zomrieť v roku 1931, na dedenie je potrebné použiť uhorské obyčajové právo. Namietol, že žalobcovia nepredložili žiaden dôkaz o tom, že testament po poručiteľovi nebol urobený. Žalobcovia podľa jeho názoru nepreukázali, že V. E., ktorý mal zomrieť v roku 1931 ako 54 ročný, je ich právny predchodca. Podľa jeho vedomostí mal poručiteľ žijúci v A. 5 potomkov, v žalobe sú uvedení iba štyria. Nepopieral, že do dedičstva má patriť majetok, ktorý poručiteľ vlastnil v čase smrti, ale je potrebné jednoznačne preukázať, že osoba, po ktorej si žalovaný v 1. rade osvedčil pozemky, sú majetkom jednej a tej istej osoby. Ďalej poukázal na skutočnosť, že na tunajšom súde podala žalobkyňa v 1. rade, pani Anna M., v roku 2015 žalobu o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, ktorá bola vedená pod sp. zn. 3C/281/2015. Žalobkyňa pani M. v nej tvrdila, že je jedinou dedičkou po nebohom V. E., že je vlastne jeho vnučkou, pretože jej matka Z. K. mala byť jedinou dedičkou poručiteľa V.a E.a nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel v roku 1933. Ako dôkaz jeho narodenia predložila krstný list V.a E.a, nar. 19.5.1887 a ako dôkaz jeho úmrtia predložila foto náhrobného kameňa, z ktorého vyplýva, že V. E. mal zomrieť v roku 1933. V žalobe tiež uvádzala, že V. E. mal zomrieť dňa 21.4.1933, v novej žalobe tvrdí, že mal zomrieť XX.X.XXXX. Na pojednávaní dňa 24.5.2017 vo veci 3C/281/2015 žalobkyňa v 1. rade pani M. zobrala žalobu v celom rozsahu späť a súd konanie zastavil. V konaní vedenom pred Okresným súdom v Starej Ľubovni pod sp. zn. 8C/60/2017 pani M. dôkaz narodenia V.a E.a predložila rodný list, z ktorého vyplýva, že V. E.. ktorý má byť otcom jej matky Z. K. rod. E.ovej, sa narodil 19.5.1887 a ako dôkaz jeho úmrtia je predložené potvrdenie Úradu pravoslávnej cirkevnej obce A., z ktorého vyplýva, že V. E. zomrel v A. dňa XX.X.XXXX vo veku 54 rokov. Foto náhrobného kameňa už ako dôkaz nepredložila. Porovnaním predložených dokladov - rodného listu a potvrdenia o roku úmrtia je možné zistiť, že V. E., narodený XX.X.XXXX do dňa úmrtia XX.X.XXXX nemal 54, ale len 44 rokov. Vyslovil preto názor, že v danom prípade sa nejedná o tú istú osobu, ale o dve rôzne osoby, a to jednak vzhľadom na to, že bolo bežnou praxou, že mená sa opakovali, rodinní príslušníci mali rovnaké mená, ako aj vzhľadom na to, že cirkevné matriky viedli sveta znalé vzdelané osoby, ovládajúce písmo, u ktorých ťažko predpokladať, že sa zmýlili takým veľkým rozdielom. Rozdiel 10. rokov medzi predloženými dokladmi - rodným listom a predloženým potvrdením o úmrtí, nie je podľa jeho názoru zanedbateľný, skôr svedčí o tom, že uvádzaná osoba nie je totožná.

Ďalej právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že nesúhlasí s názorom a tvrdením žalobcov, že žalovaný v 1. rade nemohol získať pozemky po nebohom V. E.. Naopak má informácie od právnych predchodcov žalovaného v 1. rade, že v pozemkovej knihe bol zapísaný aj mal. V. E., ktorý bol príbuzným, ale s ktorým si vzájomné vzťahy ešte začiatkom minulého storočia vyporiadal nebohý P. E., dedo žalovaného v 1. rade. P. E. ich celý svoj život užíval a následne ich užíval jeho syn A., ktorý bol otcom žalovaného v 1. rade. Bol to dedo žalovaného v 1. rade a následne jeho otec, kto sa o nehnuteľnosti staral a plnil si ostatné povinnosti súvisiace s vlastníctvom. Nikto zo žalobcov a ich právnych predchodcov sporné pozemky nikdy neužíval a ani iným spôsobom neobhospodaroval. Tvrdenie žalobcov, že žalovaný nemohol vydržať vlastnícke právo, pretože nespĺnil zákonné podmienky vydržania, podľa jeho názoru nemôže obstať. K tomu poukázal na to, že do doby vydržania sa podľa Občianskeho zákonníka (§ 134 ods. 3 OZ) započítava aj vydržacia doba právnych predchodcov. Vyslovil názor, že žalobcovia sú zmanipulovaní a nemajú vysvetlené, o čo vlastne ide. K priebehu ROEP poznamenal, že žalobcovia mali možnosť si usporiadať vzťahy v rámci tohto konania a ak nesúhlasili s rozhodnutím Správy katastra v Starej Ľubovni, mohli postupovať podľa § 247 a nasl. O.s.p., čo tiež

nevyužili. Tvrdenia žalobcov, že mimosúdne rokovania neboli úspešné pre postoj žalovaného v 1. rade sú klamstvom, pretože žiadne mimosúdne rokovania sa medzi stranami sporu nekonali a žalobcovia ani nepredložili doklady o tom, že by nejaké rokovania prebehli. Na záver ešte poznamenal, že po V. E. majú osvedčené pozemky aj iné osoby, ktoré žalované nie sú. Žalobu považoval za účelovú a keďže žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno, navrhol žalobu zamietnuť.

10. Ako dôkaz predložil právny zástupca žalovaného v 1. rade foto náhrobného kameňa predložené ako dôkaz vo veci sp. zn. 3C/281/2015 a svedectvo o krste V.usa E.a zo dňa 25.11.2009. Zároveň navrhol ako dôkaz pripojiť spisy Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C/281/2015 a 2C/93/2014 a ako dôkaz vykonať aj výsluch žalobcov aj žalovaných.

11. Žalobcovia ani ich právny zástupca sa k vyjadreniam žalovaných v určenej lehote nevyjadrili. Právny zástupca žalobcov doručil vyjadrenie až krátko pred nariadeným predbežným prejednaním sporu. K vyjadreniu žalovaného v 1. rade vo svojom vyjadrení uviedol, že V. E. bol synom N. E.a, ktorý bol ženatý dvakrát. S prvou manželkou mal 5 detí a s druhou mal dve deti, P. a Z.. Žalovaný v 1. rade je vnukom P. E.a. Ostatní žalovaní sú právni nástupcovia po V. E.. Základom žaloby je, že všetky nehnuteľnosti po všetkých súrodencoch V.a E. si v ROEP nespravodlivým a protiprávnym spôsobom osvedčil žalovaný v 1. rade. Tieto nehnuteľnosti pritom neužíva, resp. neužíva v celku a užívajú ich aj ďalší právni nástupcovia neb. V.a E.a, najmä tí, čo žijú v k.ú. Z. nad S.. Potvrdil, že je pravdou, že žalobkyňa v 1. rade (v súčasnosti už pôvodná žalobkyňa v 1 rade - pozn. súdu) sa domáhala prejednaní dedičstva po V. E., zomrelom v roku 1933, ale to len preto, že nebolo možné zistiť, kedy starý otec žalobkyne v 1. rade zomrel. Pri ďalšom pátraní v matrike pravoslávnej cirkvi bolo zistené, že V. E. zomrel dňa 31.3.1931, preto zobrali žalobu späť. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného v 1. rade, že pozemky vydržal zákonným spôsobom v ROEP, pretože vtedajšia Správa katastra mu pozemky pripísala aj napriek tomu, že na tieto pozemky bolo podaných viac návrhov. Takisto poprel pravdivosť tvrdení žalovaného v 1. rade, že jeho dedo sa so svojimi príbuznými vysporiadal ešte začiatkom minulého storočia a následne pozemky užíval jeho otec. Starý otec žalovaného v 1. rade zomrel v r. 1964, jeho pozostalosť dedila jeho dcéra X. M. a otec žalovaného do roku 2008 nevladl ani centimeter, až v roku 2008 si osvedčil pozemky. K tvrdeniam o rozličných rodičoch V.a E.a a P. E.a právny zástupca žalobcov uviedol, že V. E. sa narodil z prvej manželky N. E.a, E. E.ovej, rod. M., ktorá zomrela X.XX.XXXX, druhá manželka N. E.a bola M. E.ová, rod. P.ová K vyjadreniam žalovaných v 2., 7. a 8. rade uviedol, že žalovaný v 2. rade podal uvedené vyjadrenie z dôvodu, že vydržal pozemky po všetkých súrodencov jeho starého otca v k.ú. A.. Zápis v cirkevnej matrike je nenáležité prepočítaný, čo nie je ojedinelé vzhľadom na dobu, v ktorej bol zápis vykonaný. K vyjadreniu právneho zástupcu žalovaného v 1. rade uviedol, že sa v ňom tvrdí, že starý otec žalovaného v 1. rade sa mal so súrodencami vysporiadať, čo zároveň popiera, že niekde je V. E. vedený ako maloletý, alebo vedený nie je, čo len potvrdzuje to, že ak mal poručiteľ za svojho života záujem previesť pozemky, tak ich previedol ak nemal záujem, ostali v jeho vlastníctve. Poprel tvrdenia, že so žalovaným v 1. rade neboli žiadne rokovania s poukazom na to, že v roku 2005 po podaní žaloby bol žalovaný v 1. rade za žalobkyňou.

12. K svojmu vyjadreniu pripojil právny zástupca žalobcov úmrtný list L. E.ovej, rod. M. a sobášny list K. E.a a M., rod. P.ovej.

13. Na predbežnom prejednaní sporu právny zástupca žalobcov na otázky súdu vysvetlil nepresnosti v jeho poslednom podaní (ohľadom toho, koho myslel nástupcami V.a E.a bývajúcich na Z. nad S., rozdiel v dátumu úmrtia V.a E.a uvedeného v replike a pod.), pričom uviedol, že v tejto veci osobne žalovaného v 1 rade nekontaktoval. Zároveň uviedol, že právni nástupcovia po V. E. nevedia, kde zomrel. Aj keď je pochovaný v A., zrejme zomrel niekde inde. Žalovaný v 1. rade uviedol, že má vedomosť, že niekedy v 50-tych rokoch sa jeho otec vysporiadal s niektorými právnymi nástupcami z rodiny E.ovej, s ktorými sa predtým nevysporiadal jeho starý otec. Po doručení žaloby oslovil žalobcov písomne, ale keď sa mu nikto neozval, navštívil niektorých osobne. Z rozhovoru s nimi zistil, že ich navštívili p. N. a M. s ponukou, že im vysporiadajú majetky po ich právnych predchodcoch. Niektorí z nich nemali vedomosť o tom, že sa to bude riešiť cez súd. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na predbežnom prejednaní sporu oznámil súdu, že netrvá na výsluchu všetkých strán sporu, keďže žalovaní v 2. - 8. rade udelili plnú moc žalovanému v 1. rade, teda žiadali vypočuť iba žalobcov k užívacím pomeroch a vyjadril sa aj k tomu, prečo navrhol vykonať navrhnuté dôkazy.

14. V priebehu konania na vytýčených pojednávaniach a v prípadných písomných vyjadreniach právni zástupcovia strán sporu a žalovaný v 1. rade trvali na svojich vyjadreniach. Pôvodná žalobkyňa na pojednávaní dňa 17.5.2019 na otázky právneho zástupcu žalovaného v 1. rade uviedla, že nepodpísala plnú moc pre svojho právneho zástupcu v tomto konaní a že sa nechce už súdiť. Uviedla, že chce, aby sa jej podiel rozdelil medzi p. M.a a p. E.a. Podobne žalobcovia v 3., 5., 7. a 8. rade na pojednávaní dňa 17.5.2019 uviedli, že chcú, aby sa žalovaný v 1. rade dohodol s p. M.om na užívaní. Žalobcovia v 1., 2., 3., 5., 7. a 8. rade sa zároveň pri svojom výsluchu vyjadrili k užívacím pomerom k sporným nehnuteľnostiam s tým, že tieto podľa vedomosti väčšiny z nich užívajú žalovaný v 1. rade a p. M., že V. E. pochádzal podľa ich vedomostí zo 7 detí, pričom pôvodná žalobkyňa v 1. rade uviedla, že mal dve sestry a brata Mateja, potom počula, že bol ešte N., O. a P., mená sestier nevedela uviesť. V. E. mal podľa ich vyjadrení 5 detí, ktorých mená uviedli pôvodná žalobkyňa v 1. rade a žalobcovia v 5., 7. a 8. rade, a to od najstaršieho A., N., mama pôvodnej žalobkyne v 1. rade, A. a najmladší bol F.. A. mal padnúť vo vojne. Žalobcovia v 5., 7. a 8. rade na otázku súdu uviedli, že ich otec bol B., ale všetci ho volali F. a aj na pomníku má napísané F., aj keď v rodnom liste má uvedené B.. Právny zástupca žalobcov netrval na výsluchu X. M.ovej, ktorý navrhol, a to vzhľadom na jej zlý zdravotný stav.

15. Pôvodná žalobkyňa v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 17.6.2019 vzala žalobu v celom rozsahu späť s tým, že sa pojednávania už nezúčastní a súhlasí s rozhodnutím súdu. Vzhľadom na toto späťvzatie žaloby súd uznesením sp. zn. 8C/60/2017 zo dňa 25.6.2019 konanie voči žalobkyňi v 1. rade B. M. zastavil a druhým výrokom pripustil, aby do konania vstúpila ako ďalší subjekt na strane žalovaných vzhľadom na návrh právneho zástupcu zvyšných žalobcov, ktorý takto reagoval na späťvzatie žaloby žalobkyňou v 1. rade.

16. V priebehu pojednávaní, resp. po ich skončení strany sporu ešte so súhlasom súdu predložili ďalšie dôkazy, ktorými preukazovali svoje tvrdenia.

17. Právny zástupca žalobcov predložil ako dôkaz opakovane rodné listy Z. E.ovej, B. E.a a A.a E.a, žiadosť o zápis zmeny v matrike, rodný list V.usa E.a vydaného matričným úradom Levoča dňa 25.1.2019, opravený úmrtný list V.a E.a vydaný dňa 6.2.2019, potvrdenie o prevzatí opraveného matričného dokladu zo dňa 6.2.2019, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6D/17/2018 zo dňa 27.7.2018, rozhodnutie Štátneho notárstva v Poprade sp. zn. D 776/64 zo dňa 17.3.1965, čestné prehlásenie X. M.ovej zo dňa 16.4.2019, 2 vyjadrenia A.a M.a a 1 vyjadrenie Vojtecha N. týkajúce sa ROEP v Z. nad S., prvú stranu rozhodnutia Správy katastra v Starej Ľubovni č. Vy 014/05/MN-6 a rozhodnutie č. Vy 015/05/MN-6, odpoveď Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa Vojtechovi Ščurkovi zo dňa 15.3.2012, Upovedomenie Správy katastra o začatí konania vo veci zmeny údajov registra ROEP zo dňa 11.1.2012, rozhodnutie Správy katastra Stará Ľubovňa sp. zn. Vy 050/05/MN-12 zo dňa 10.7.2012, odpoveď Správy katastra Prešov zo dňa 8.4.2013 (ktorú v žalobe označila ako vyjadrenie Správy katastra Stará Ľubovňa zo dňa 24.4.2013), podanie Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa č. Pd 5/2012-7 zo dňa 15.3.2012, rozhodnutie Správy katastra v Starej Ľubovni č. Vy 013/05/MN-6, rozhodnutie Správy katastra Prešov č. Co 35/2012/Mi zo dňa 23.10.2012, osvedčenia o dedičstve vydané JUDr. Helenou Gočovou sp. zn. 1D/131/2006 zo dňa 10.8.2006 a 1D/190/2010 zo dňa 17.1.2013, rodné listy Miroslava E.a a Heleny E.ovej, rozhodnutie Štátneho notárstva v Starej Ľubovni sp. zn. D 179/71 zo dňa 9.9.1971 a prvú stranu osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Darinou Sčensnou sp. zn. 1D/47/2009 zo dňa 10.11.2009.

18. Právny zástupca žalovaného v 1. rade predložil notársku zápisnicu spísanú JUDr. N.om Siskovičom N 697/2011 zo dňa 10.5.2011, čestné prehlásenie Františka E.a, nar. 12.6.1930 zo dňa 3.4.2014, rozhodnutie Štátneho notárstva v Poprade sp. zn. D 776/64 zo dňa 17.3.1965, Darovaciu zmluvu zo dňa 15.4.1964, čestné prehlásenie U. E., nar. XX.X.XXXX, úmrtný list V.a E.a vydaného Matričným úradom v A. dňa 15.10.2018, prvú a poslednú stranu uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1D/66/2018 zo dňa 17.9.2018. Žalovaný v 1. rade predložil súdu ešte potvrdenie Úradu pravoslávnej cirkvi zo dňa 23.4.2019, úmrtný list V.a E.a vystavený matričným úradom v A. dňa 15.10.2018, oznámenie Okresného úradu, katastrálneho odboru zo dňa 18.9.2018 a k svojmu poslednému vyjadreniu, v ktorom zopakoval niektoré svoje tvrdenia a vyjadril sa aj k čestnému prehláseniu X. M.ovej, ako aj k ROEP a k iným parcelám, ktoré s konaním nesúvisia, pripojil prvú stranu rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1C/74/2010, kúpnu zmluvu evidovanú pod č. V 194/10 zo dňa 22.2.2010 a výzvu JUDr. A.a Beňa v súvislosti s vyporiadaním podielového spoluvlastníctva k určitým parcelám, ktoré sa netýkajú tohto sporu.

19. Súd v priebehu konania na základe návrhov strán sporu vyžiadal od Okresného úradu v Starej Ľubovni, katastrálneho úradu rovnopisy rozhodnutí sp. zn. Vy 013/05/MN-6, Vy 014/05/MN-6 a Vy 015/05/MN-6 týkajúce sa ROEP v k.ú. Z. nad S., rovnopis notárskej zápisnice N 32/2008, identifikáciu parciel mpč. z PKV č. 34, 133, 135, 139 a 148 na stav registra E, príp. na stav registra C. Ďalej súd zabezpečil dedičské rozhodnutia, príp. dedičské spisy navrhnuté stranami sporu v žalobe, resp. v ich vyjadreniach a pripojil spisy tunajšieho súdu sp. zn. 3C/381/2015 a 2C/93/2014.

20. Na poslednom pojednávaní právny zástupca žalobcov žiadal vyhovieť žalobe vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia preukázali, že V. E. je právny predchodca žalobcov a časti žalovaných, pričom ochrana vlastníckeho práva požíva ochranu aj cez Ústavu SR. Naďalej trval na tom, že žalovaný v 1. rade nespĺnil podmienky na vydržanie sporných nehnuteľností, a to vzhľadom na to, že na sporných pozemkoch hospodáril aj A. M. a jeho mama X. M. a má na nich postavený dom aj p. N.. Nespochybnil, že pri dedení sa použije práva platné v čase smrti poručiteľa, čo uviedli už v žalobe.

21. Právny zástupca žalovaného v 1. rade vo svojej rozsiahlej záverečnej reči trval na tom, že žalobcovia nepreukázali, že V. E., ktorý mal zomrieť v r. 1931 je ich právny predchodca, a to vzhľadom na spornosť predložených dokladov, ktoré nevyvrátili pochybnosti o tejto otázke (napr. aj v tom smere, že zmena v uvedení veku v čase úmrtia nastala v štátnej matrike, ale nie v cirkevnej), pričom zopakoval už ním predložené tvrdenia v priebehu konania. Podľa tvrdení žalobcov mal mať V. E. 5 detí, ale neboli o tom predložené doklady. Poukázal tiež na dedičské rozhodnutie vydané pod hlavičkou Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1D/66/2018, Dnot 112/2018, v ktorom dedičky zastúpené JUDr. Konkoľovou vyhlásili, že V. E. zomrel na neznámom mieste a obec Z. nad S. bol menovanému v tomto konaní ustanovený ako opatrovník. Pochybnosti o tom, či ide o právneho predchodcu žalobcov a časti žalovaných nasvedčuje aj zápis v pozemkovníckych zápisniciach 135 a 139 pri mene V. E., ktorý bol vykonaný v roku 1912 s poznámkou, že ide o maloletého, aj keď v tom čase by mal V. E. nar. v r. 1887 už 25 rokov, teda v zmysle uhorského práva už nebol maloletý (plnoletosť nadobúdala fyzická osoba dovŕšením 24 rokov). Ďalej sa právny zástupca žalovaného v 1. rade rozsiahlo vyjadril k uhorskému dedičskému právu platnému na území Slovenska do roka 1950 s citáciou niektorých ustanovení v tom čase platných, ktorými sa snažil vyvrátiť tvrdenia žalobcov o tom, že dedičské konanie po poručiteľovi neprebehlo. Poukázal na skutočnosť, že ak po V. E. ostali maloleté deti, v takom prípade muselo byť dedičské konanie prevedené z úradnej moci. Navyše návrh na prejednanie dedičstva musel byť podaný v 3 mesačnej lehote. Vyslovil tiež názor, že žalovaný v 1. rade užíva sporné nehnuteľnosti na základe právneho titulu, ktorí získali už jeho právni predchodcovia, a jeho dedo P. E. a následne aj jeho otec A. E., ktorí nadobudli nehnuteľnosti vydržaním podľa uhorského práva, keď sporné nehnuteľnosti užívali minimálne od roku 1923. V súvislosti s nadobudnutím vlastníckeho práva z dôvodu dohody spoluvlastníkov o delbe a dlhotrvajúcej držbe poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR č. 911/1932. Ak by pripustil, že V. E. a P. E. boli súrodenci, vzhľadom na odchod V. a E. a z Mníška nad S. najneskôr v roku 1923 (narodenie syna N. a v A.) sa zrejme dohodli o užívaní sporných nehnuteľností. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

22. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3, 8, 10, 12, 17 a 18 tohto odôvodnenia), vylúčením žalobcov v 1., 2., 3., 5., 7. a 8. rade a listinami a spismi vyžadovanými súdom ako sú uvedené v bode 19 tohto odôvodnenia zistil tento skutkový stav:

23. Dňa 19.5.1887 sa narodil V. E. rodičom N.ovi E. a E. E.ovej, rod. M. v Kače č. 30. Menovanému V. E. sa spolu s manželkou B. E.ovou, rod. N. v A. narodili deti N. E. dňa XX.X.XXXX, A. E. dňa 6.10.1924 (podľa rodného listu mal v tom čase V. E. 37 rokov), Z. E.ová dňa 7.12.1927 (podľa rodného listu mal v tom čase V. E. 40 rokov) a B. E. dňa 23.2.1929 (podľa rodného listu mal v tom čase V. E. 41 rokov), ktorého volali ľudia F., resp. F.. Podľa tvrdení žalobcov v 1., 5., 7. a 8. rade mal mať V. E. spolu s manželkou aj syna A. a E. a, ktorý mal byť najstarším dieťaťom a ktorý mal zahynúť vo vojne, žiaden doklad o jeho narodení alebo úmrtí však žalobcovia nepredložili. Podľa tvrdení týchto žalobcov pochádzal V. E. zo 7 detí. Otec V. a E. a sa po smrti svojej manželky E. druhýkrát oženil s M. rod. P.ovou. Deti V. a E. a sú už nebohé. Syn V. a E. a N. E. zomrel dňa XX.X.XXXX, jeho právnymi nástupcami sú jeho deti, t.j. žalobcovia v 9. a 10. rade a manželka B. E.ová, žalobkyňa v 12. rade. Syn V. a E. a A. E. zomrel dňa X.X.XXXX, jeho právnymi nástupcami sú jeho deti, A. X., rod. E.ová, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX a jej právnymi nástupcami sú žalobcovia v 2. až 4. rade, A. E., t.j. žalovaný v 2. rade, Z. K., rod. E.ová, ktorá zomrela dňa XX.X.XXXX a jej právnymi nástupcami sú jej deti, t.j. žalovaní v 3. až 5. rade a jej manžel,

žalovaný v 6. rade a P. E., nar. X.X.XXXX, ktorý zomrel dňa X.X.XXXX ako slobodný a bezdetný. Dcéra V.a E.a, Z. K., rod. E.ová, zomrela dňa XX.X.XXXX a jej právnym nástupcom je jej jediná dcéra Z. M., pôvodne žalobkyňa v 1. rade, v súčasnosti žalovaná v 9. rade. Syn V.a E.a B. E. zomrel dňa XX.X.XXXX, jeho právnymi nástupcami sú jeho deti, t.j. N. E., nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel XX.X.XXXX a ktorého právnymi nástupcami sú jeho deti, t.j. žalovaní v 7. a 8. rade, ďalšie deti B. E.a sú žalobcovia v 5. až 8. rade a manželka A. E.ová, rod. D., t.j. žalobkyňa v 11. rade. V pozemnoknižných zápisniciach č. 34, 135 a 139 v k.ú. Z. nad S. je V. (Orban) E. zapísaný ako spoluvlastník spolu s P. (N.om) E.om, B. E.ovou, Z. (Z.) E.om, O.om E.om, P. (P.om) E.om, Z. E.ovou a prípadne s E. E.ovou. Podľa potvrdenia Úradu pravoslávnej cirkvi zo dňa 26.4.2016 pripojeného k žalobe zomrel v A. dňa XX.X.XXXX V. E., pri ktorom nie je uvedený dátum narodenia, a to vo veku 54 rokov. Rovnaký vek v čase úmrtia V.a E.a, pri ktorom nie je uvedený rok narodenia, je aj v úmrtnom liste vydanom matričným úradom obce A. zo dňa 15.10.2018. Podľa opraveného úmrtného listu vydaného matričným úradom obce A. zo dňa X.X.XXXX zomrel v dňa XX.X.XXXX v A. V. E. ako 44 ročný. Dátum narodenia ani v tomto úmrtnom liste uvedený nie je. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/281/2015, v ktorom ako jediná žalobkyňa vystupovala B. M., teda pôvodná žalobkyňa v 1. rade v tomto konaní a ako jediný žalovaný A. E., t.j. žalovaný v 1. rade v tomto konaní, bolo v žalobe tvrdené, že žalobkyňa je jedinou dedičkou po V. E., nar. XX.X.XXXX ako jeho vnučka a jediná dcéra po neb. Z. K., rod. E.ovej, dcére V.a E.a. Podľa tejto žaloby mal V. E. zomrieť XX.X.XXXX. Uvedené konanie bolo zastavené po späťvzati žaloby, keď bolo zistené, že žalobkyňa nie je jedinou dedičkou po V. E.. V dedičskom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1D/66/2018 po neb. N.ovi E., nar. XX.X.XXXX, v ktorom dedičov G. A. a X. M.ovú zastupovala JUDr. Konkoľová, teda rovnaký právny zástupca, ako zastupuje žalobcov v tomto konaní a ktoré dedičské konanie bolo začaté po konaní sp. zn. 8C/60/2017, bol dedičovi V. E. ako potomkovi N. E.a ustanovený opatrovník obec Z. nad S. z dôvodu, že je na neznámom mieste. Z notárskych zápisníc predložených žalovaným v 1. rade vyplýva, že určité parcely zapísané na meno V.a E.a (spolu s ďalšími parcelami zapísanými na rovnaké mená, ako v PKV č. 34, 135 a 139 v k.ú. Z. nad S., resp. na niektoré z nich), si osvedčili aj iné osoby ako žalovaný v 1. rade, pričom niektoré z týchto osôb pred notárom zastupovala aj JUDr. Konkoľová. Sporné nehnuteľnosti podľa vyjadrení vypočúvaných žalobcov a žalovaného v 1. rade užíva žalovaný v 1. rade a p. A. M.. Žalovaný v 1. rade sa stal spoluvlastníkom sporných parciel v rámci ROEP, a to na základe rozhodnutia Správy katastra Stará Ľubovňa č. Vy 013/05/MN-6 zo dňa 6.4.2009. Aj keď v rámci ROEP boli podané viaceré námietky, príp. odvolania a bol daný aj podnet na prokuratúru, v dôsledku čoho boli niektoré rozhodnutia Správy katastra aj zrušené, rozhodnutie č. Vy 013/05/MN-6 zo dňa 6.4.2009 zrušené nebolo a na jeho základe bol žalovaný v 1. rade zapísaný ako spoluvlastník parciel zapísaných v PKV č. 34, 133, 135, 139 a 148 v k.ú. Z. nad S., okrem iného vydržal podľa tohto rozhodnutia aj podiely zapísané na Orbána (t.j. V.a) E.a, a to k 1.1.1996. Podľa zrovnávacieho zostavenia parciel PS (mpč.) a nového stavu po ROEP (E KN) sporné parcely zodpovedajú parcelám zapísaným v PKV č. č. 34, 133, 135, 139 a 148 v k.ú. Z. nad S..

24. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná.

25. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje. Podľa § 132 ods. 1 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

26. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje.

27. Podľa § 868 Obč. zák. pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

28. Vlastnícke právo je najúplnejšie a najširšie vecné právo. Zákon subjektívne vlastnícke právo vymedzuje ako právom ustanovenú možnosť vlastníka vec držať, užívať a disponovať ňou na základe vlastnej úvahy a rozhodovania, a to svojou mocou uznanou a chránenou zákonom, ktorá je nezávislá od súčasnej existencie moci kohokoľvek iného k tej istej veci. V prípade, že je do vlastníckeho práva zasiahnuté, zákon umožňuje vlastníkovi domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva aj na súde. Jedným z prostriedkov ochrany je aj žaloba na určenie vlastníckeho práva. Súdna prax pritom akceptuje

aj žaloby o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi. Vo svojej podstate ide o určenie, že poručiteľ v čase smrti bol vlastníkom určitej veci, teda o určenie vlastníckeho práva. V takom prípade okrem preukázania skutočnosti, že poručiteľ bol skutočne vlastníkom určitej veci v čase svojej smrti sa vyžaduje aj preukázanie, že poručiteľ je právny predchodca žalobcu(ov). Táto skutočnosť bola medzi stranami sporu sporná.

29. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či v konaní bolo preukázané, že V. E., ktorý mal zomrieť v A. dňa XX.X.XXXX, je skutočne právnym predchodcom zostávajúcich žalobcov a žalovaných v 2. až 9. rade. Aj keď sa po doručení opraveného úmrtného listu predbežne javilo, že žalobcovia preukázali, že menovaný je ich právnym predchodcom, po vykonaní všetkých vykonaných dôkazov a zhodnotení celého dokazovania súd dospel k záveru, že nie je jednoznačne preukázané, že V. E., ktorý mal zomrieť v A. dňa XX.X.XXXX, je skutočne právnym predchodcom zostávajúcich žalobcov a žalovaných v 2. až 9. rade. Súd pritom vychádzal z nasledujúcich zistení: (i) v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/281/2015 bol tvrdý iný okruh dedičov po neb. V. E. a jednak mal tento zomrieť dňa XX.X.XXXX.; (ii) aj keď v štátnej matrike bol údaj o veku v čase úmrtia V.a E.a opravený, v cirkevnej matrike tento údaj ostal nezmenený, pričom k zmene tohto údaju došlo na návrh žalobcov, resp. právneho zástupcu žalobcov a (iii) v dedičskom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1D/66/2018 po neb. N.ovi E., nar. XX.X.XXXX, bol dedičovi V. E. ako potomkovi N. E.a, ustanovený opatrovník obec Z. nad S. z dôvodu, že je na neznámom mieste. V tomto dedičskom konaní pritom dedičov G. A. a X. M.ovú zastupovala JUDr. Konkoľová, teda rovnaký právny zástupca, ako zastupuje žalobcov v tomto konaní. Ak má ísť o V.a E.a, do dedičstva po ktorom majú byť prikázané sporné nehnuteľnosti v tomto konaní, je nepochopiteľné, prečo právny zástupca žalobcov v dedičskom konaní začatom až po konaní vedenom pod sp. zn. 8C/60/2017 neuviedol, že u V.a E.a nejde o osobu na neznámom mieste, ale je známe, kedy príp. kde zomrel a kto sú jeho dedičia. Samotný právny zástupca žalobcov na predbežnom prejednaní sporu takisto uviedol, že V. E., ktorý by mal byť právnym predchodcom žalobcov a žalovaných v 2. - 9. rade zrejme zomrel inde ako v A., aj keď tam je pochovaný, čo však nezodpovedá údajom z cirkevnej, ani štátnej matriky, podľa ktorých V. E., ktorý mal zomrieť dňa XX.X.XXXX, zomrel v A.. Žalobcovia pritom nepredložili žiadne doklady o poslednom potomkovi V.a E.a, t.j. A.ovi E., o ktorom tvrdili, že zomrel vo vojne, a to jednak na preukázanie, či ako dedičia neprichádzajú do úvahy ešte ďalšie osoby, ako aj na preukázanie, že V. E. uvedený v žalobe je skutočne ich právnym predchodca.

30. Keďže súd nemal jednoznačne preukázané, že V. E., ktorý podľa predložených dokladov zomrel dňa XX.X.XXXX, je skutočne právnym predchodcom žalobcov a žalovaných v 2. - 9. rade, čo je základnou podmienkou pre vyhovieť žaloby, súd žalobu zamietol už len z tohto dôvodu, pričom sa bližšie nezaoberal podmienkami vydržania zo strany žalovaného v 1. rade, keďže bez preukázania vyššie uvedenej podmienky je skúmanie ďalšej podmienky (t.j. či žalovaný nadobudol sporné nehnuteľnosti v súlade so zákonom, príp. či ich mohol vydržať, resp. či vlastníkom bol v čase smrti poručiteľ) bezpredmetné a nič nezmení na výsledku sporu. K námietkam týkajúcich sa priebehu ROEP súd udáva, že v civilnom sporovom konaní súd nerobí prieskum rozhodnutí správnych orgánov. Z tohto pohľadu argumenty ohľadne toho, ako kto mohol v ROEP postupovať a či si určité nároky v rámci možného prieskumu rozhodnutí vydaných správnym orgánom uplatnil alebo nie, sú pre konanie bezpredmetné a súd sa nimi preto ani bližšie nezaoberal.

31. Na záver súd ešte poznamenáva, že vychádzajúc zo zistených okolností daného prípadu sa celá žaloba javí skutočne účelová. Uvedenému nasvedčuje konanie právneho zástupcu žalobcov popísané vyššie (jednak v tomto konaní, jednak v predchádzajúcom súdnom konaní týkajúcom sa určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, ako aj v dedičskom konaní po neb. N.ovi E. a tiež pri osvedčovaní určitých parciel zapísaných na V.a E.a u notára v prospech iných osôb), z ktorého sa javí, že právny zástupca prispôsobuje podstatné skutočnosti v jednotlivých konaniach, resp. pri jednotlivých právnych úkonoch podľa toho, ako to vyhovuje buď jemu alebo iným osobám, ktorých zastupuje. Z úradnej činnosti je súdu známe, že žalovaný v 1. rade je žalovaným vo viacerých konaniach na tunajšom súde, pričom ohľadne užívania sporných pozemkov má spory aj s A.om M.om, svojím bratrancom, ktorý je synom X. M.ovej. Z vyjadrení žalobcov, ktorý boli vo veci vypočutí vyplýva, že minimálne niektorých z nich pred podaním žaloby navštívil A. M., príp. p. N., ktorý takisto vedie spor so žalovaným v 1. rade, resp. im p. M. doniesol plnú moc pre ich súčasného právneho zástupcu, čo niektorí zo žalobcov potvrdili aj žalovanému v 1. rade. Z uvedeného sa javí, že iniciátorom sporu neboli ani tak žalobcovia, ako iné osoby. Uvedenému záveru nasvedčujú aj vyjadrenia väčšiny žalobcov, ktorí boli vo veci vypočutí, že

chcú, aby sa o užívaní sporných pozemkov dohodli žalovaný v 1. rade s p. M.om, ako aj skutočnosť, že predmetom žaloby je len časť pozemkov, ktorých spoluvlastníkov podľa PKV bol V. E., aj keď pozemky v spoluvlastníctve V.a E.a si osvedčovali aj iné osoby, napr. aj p. A. M.. Za tohto stavu je otázný aj naliehavý právny záujem na požadovanom určení (za predpokladu preukázania, že V. E. je skutočne právnym predchodcom strán sporu, čo súd jednoznačne preukázané nemal), keď väčšina vypočutých žalobcov v podstate ani nemá záujem na podanej žalobe a je žalovaná iba časť pozemkov po V. E., čo do budúca vytvára znova priestor na ďalšie spory.

32. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaní boli v konaní v celom rozsahu úspešní, teda majú nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcom. Súd preto žalobcov zaviazal žalobcov na náhradu trov žalovaných v 2. až 8. rade v rozsahu 100%, a to spoločne a nerozdielne. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaná v 9. rade si žiadne trovy neuplatnila, preto vo vzťahu k nej súd rozhodol, že jej nárok na náhradu trov konania voči žalobcom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.